

✚ TVORBA

- ✚ *Neznámych nemiluj* / Lucia Sasková. – 1. vyd. – Bratislava: Slovenský spisovateľ, 2012. - 191 s.
ISBN 978-80-220-1642-1 (brož.)
- ✚ *Zlatokopka* / Lucia Sasková. – 1. vyd. – Bratislava: Slovenský spisovateľ, 2013. - 304 s.
ISBN 978-80-220-1715-2 (brož.)
- ✚ *Nebezpečná* / Lucia Sasková. – 1. vyd. – Bratislava: Slovenský spisovateľ, 2014. – 296 s.
ISBN 978-80-220-1794-7 (brož.)

✚ OCENENIA

- ✚ r. 2012 - 3. miesto ako debut roka - Knižná revue (Neznámych nemiluj)
- ✚ r. 2013 - zaradená medzi bestsellery za rok 2013 (Zlatokopka)
 - 7. miesto v ankete Kniha roka – Martinus (Zlatokopka)
 - 4. miesto v rebríčku Top 5 slovenských autorov - Martinus
- ✚ r. 2014 - nominovaná v ankete Kniha horného Považia v Žilinskej krajskej knižnici (Nebezpečná)

✚ ŽIVOTOPIS

- ✚ narodená 11.4.1985
- ✚ vyštudovala odbor Prevádzka obchodu - vnútorný obchod
- ✚ pokračovala na vysokej škole štúdiom Krajinného inžinierstva
- ✚ pracovné skúsenosti vrátane rôznych brigád má ako asistentka riaditeľa, administratívna pracovníčka, realitná maklérka, ale aj ako predavačka, barmanka, hosteska
- ✚ miluje hory, turistiku, cestovanie, spoznávanie Slovenska aj iných krajín, divadlo, samozrejme knihy - kriminálne, vojnové z obdobia druhej svetovej vojny, ale nevyhýba sa ani romantike a medzi jej srdcové záležitosti patria psy, jej vlastné a tiež je dobrovoľníčkou v útulku Zatúlané psíky Šaľa
- ✚ žije v Nitre

- ✚ *Lucia Sasková – slovenská spisovateľka*
- ✚ Vydala: Podtatranská knižnica v Poprade, 2015
- ✚ Zodpovedná: Mgr. Anna Balejová, riaditeľka
- ✚ Zostavila: Mgr. Iveta Michalčíková
- ✚ Náklad: 30 výtlačkov
- ✚ Tlač: Podtatranská knižnica v Poprade

Lucia Sasková

slovenská spisovateľka

**Podtatranská knižnica v Poprade
2015**

Neznámych nemiluj

„Príbeh, v ktorom hneď na začiatku knihy znásilní mladú vysokoškolačku na záchode kamarátkinho bytu jeden z hostí celkom nevinnej kolaudačnej oslavy. Nasledujúcich stodevät'desiat strán sledujeme, ako sa hlavná postava, ktorá je zároveň rozprávačkou, počas nasledujúceho roku vyrovnáva s týmto zážitkom, hľadá svoje staré ja, no prechádzajúc fázami odmietania, strachu, sebaúťosti, paniky, únikov a odhodlania nachádza napokon v sebe novú, zrelejšiu osobnosť. A to už v žiadnom prípade jednoduché nie je.“

Palkovičová, Eva, 2012. Neznámych nemiluj. In: Knižná revue. Roč. 22, č. 4. ISSN 1210-1982.

Úryvok

„Obsadené.“

Vošiel. Michal.

„Nepočul si?“ Ani som si ešte nestihla sadnúť a vykonať to, prečo som tam prišla. Bez zábran vošiel a zamkol za sebou dvere.

„Chcem si s tebou užiť, viem, že to chceš aj ty.“ Priblížil sa ku mne, a keď som posmešne zakrútila hlavou a chcela odísť, stalo sa to. Bum. Po prvej rane ma rýchlo pozbieral zo zeme a posadil na kraj vane.

Michal. Človek, s ktorým som ešte pred pár minútami viedla zdvorilostný rozhovor medzi ostatnými. Človek, s ktorým sa iný rozhovor ani viesť nedal. Bol zvláštny, čierne vlasy mu padali do hnedých očí, z ktorých vyžarovalo čosi neidentifikovateľné, zarážajúce, nikdy by však nenapadlo ani mne, ani nikomu inému, že agresívne.“

Zlatokopka

„Kniha Zlatokopka je psychologicky prepracovaný a veľmi dobre vystihnúť portrét mladej ženy (v jednej časti o sebe hovorí ako o 26-ročnej). Bez ohľadu na plané moralizovanie môžu však jej názory a konanie istú vrstvu čitateľov (napríklad prv narodených) poriadne „vytáčať“. Je to autorkin úmysel, keď svojej hrdinke vkladá do úst akoby ospravedlnenie – výhovorku: „Za všetko môžu peniaze...“, ale v podtexte cítiť poznanie, že za svoje rozhodnutia je zodpovedný každý sám? Sama sa rozhodla, akou cestou pôjde, a všetko mohlo dopadnúť inak, keby...?“

Ďapáková, Elena, 2013. Zlatokopka. In: Knižná revue. Roč. 23, č. 13. ISSN 1210-1982.

Úryvok

„Vzťah s Frajerom bol síce fajn, ale dennodenne som si pripomínala Maťove slová, ako sa bojí, aby Janka nebola taká ako ja... Myslela som si, že ten deň vo Viedni bol fajn. Že ich moje darčeky potešili. A že Janka moje pozvanie prijme. Chcela som mať aj normálnu kamošku. Už som bola medzi tými všetkými dokonale falošnými ľuďmi, hrajúcimi sa na smotánku, zúfalá. Už ma nebavilo tváriť sa rovnako len preto, aby som všetkým tým babám dokázala, že mám na viac ako ony. A takto fungovala každá jedna z nás. Každá si myslela, že je iná, že práve ona je extra trieda. Omyl. Každá z nás bola len nula. Nula, ktorá nedokáže robiť nič, iba sa vezie na úspechu svojho chlapa, ktorý ju má ako štýlový doplnok, ako niečo, čo patrí k jeho spôsobu života.“

Nebezpečná

„Román Nebezpečná sa odohráva v trošku netypickom prostredí, rozoberá tému, o ktorej sa nehovorí, len sa ňou trpí. Hlavná hrdinka je zatvorená v psychiatrickej liečebni a jediné, po čom túži, je byť normálna, milovaná, žiť bežný život... Je však ťažké niečomu alebo niekomu veriť, vyznať sa v sebe, v ľuďoch naokolo a vo vlastných myšlienkach, ak je presvedčená o tom, že je len psychopátka, ktorá nikomu nestojí za zmienku.“

Sasková, Lucia, 2014. Ženy o sebe. In: Knižná revue. Roč. 24, č. 21. ISSN 1210-1982.

Úryvok

„Mám z toho zmiešané pocity.“

„Zvládnete to. Viete, čo chcete, máte ciele, máte plány, máte budúcnosť.“ Áno, chcela som odísť z kliniky. Mojm cieľom bolo nájsť si čo najskôr prácu a podnájom. Vedela som, že môj pobyt u našich bude utrpením, a bola som si istá, že ma bude poháňať vpred. Mala som v pláne viesť normálny život. Pre psychopátku celkom problém. Na Petra som nemyslela. Nie, ani náhodou som naňho nezabudla. Dokonca som ešte vždy nebola úplne presvedčená, že neexistoval. Pred doktorom som síce možnosť jeho nebytia pripustila, no stále som bola spätá s ním a s našimi zážitkami. A bolo mi úplne jedno, či išlo o realitu, alebo o fikciu. Bolo to moje malé tajomstvo. Keby som sa o tom zmienila pred niektorým lekárom či sestrou, zrejme by som sa z liečebne nikdy nedostala.